

og Jernbaneeisenet er underlagt den samme Minister, taler for, at disse Forretningers Budget er optaget i samme Paragraf; men deraf følger ikke, at Udbyttet for Statskassen af et saa betydeligt Aktiv som Jernbanerne ogsaa føres til Indtægt paa samme Sted. Udvalget holder for, at Overskudet opføres paa § 3 som hidtil, medens Driftsbudgettet holdes indenfor Linien paa § 6, i Righed med hvad der er Tilfælde for den grønlandske Handel, Krudtværket og Næserød Fabrik.

§ 4.

De direkte Skatter.

17) Post 1. Udvalget har udbedt sig Oplysning om Grunden til, at der i Anmærkningerne til Finantslovsforlagets § 4 er opført en Afgang i Gammelskatten i 1873—74 af 124 Rd. 43 $\frac{1}{2}$ β , medens Hartkornet kun er nedgaaet med 1 Rd. 4 Skp. 2 Fdk. $\frac{1}{3}$ Alb.

Herpaa har Ministeren i Skrivelse af 8de Januar 1875 svaret saaledes:

„Finantsministeriet skal i denne Anledning ikke undlade foreløbig at bemærke, at der ved Opgjørelsen af Forandringerne i Matrikullen i 1873—74 er indløbet den Feil, at en Afgang i Skovskylshartkornet af 2 Rdr. 5 Skp. 2 Fdk. $1\frac{1}{12}$ Alb. i Anledning af Ophævelsen af Frelsskovforpligtelse er beregnet som Afgang i Ager- og Engs- Hartkorn, saa at der i Virkeligheden har været en Tilgang paa samme af 1 Rd. 1 Skp. „ Fdk. $\frac{3}{4}$ Alb. og paa Skovskylshartkornet kun en Tilgang af 2 Skp. 1 Fdk. $\frac{1}{6}$ Alb., ligesom den samlede Land- og Ligningsstat i Anmærkningerne til § 4. 2., burde have været beregnet nsiagtigt til 1,717,787 Kr. 2 Ore.

Med Hensyn til den fremhævede Uoverensstemmelse meddeles tjenstiligt, at det overhovedet ikke er muligt at opstille noget bestemt Forhold mellem Ager- og Engs-Hartkornet efter Matrikullen af 1844 og Gammelskatten, beregnet efter det ved Matrikullen af 1690 ansatte Hartkorn, idet de enkelte Eiendommers nye Hartkorn og Gammelskat i Reglen ikke staa i samme Forhold indbyrdes.

Jorfaaviddt der i det foreliggende Tilfælde er det Misforhold, at der viser sig en store Afgang i Gammelskatten, medens der paa den anden Side endog er en mindre Tilgang i Ager- og Engs-Hartkornet, maa det saaledes bemærkes, at medens der ved Skyldsatning af Jord, indvunden fra Havet, som Tilgang sædvanlig vil være et Forhold mellem Hartkornet og Gammelskatten, svarende til 1 Rd. Hartkorn = 6 Rd. 80 β , og medens der ved Jordts Afgivelse til Kirkegaard, Jernbaner og Veie, samt for Jord, der er bortskyllet af Havet eller Fjorde, vil være en Afgang, hvor Hartkornet og Gammelskatten for de enkelte Eiendomme vel som foran antydet ikke altid er i samme Forhold, men hvor dog i Almindelighed et for ovennævnte ikke meget afvigende Forhold mellem Hartkornet og Gammelskatten er tilstede, maa derimod ethvert bestemt Forhold ved Tilgang og Afgang i Hartkorn og Gammelskat ubetinget opgives ved Skyldsatning af Jord, undtagen fra Gader, Veie, Søer, Grus- og Lergrave samt Kirkegaard, ved Ophævelse af Frelsskovforpligtelse og ved Berigtigelse af Matrikullen. Jord, som indtages fra Gader, Veie etc., paalignes der ved Skyldsatningen alene Hartkorn og ikke Gammelskat; Jordev, for hvilke Frelsskovforpligtelsen er hævet, ansættes til Hartkorn efter de Laxter, der ere udfundne ved Bonitering af Areal, efterat Skovbestanden er afdreven, men der paalignes dem ifkun Gammelskat, beregnet efter 3 Rd. 40 β pr. Rd. af den Jorden paahvilende Skovskuld, og med Hensyn til Berigtigelsen af Matrikullen i Almindelighed vil det ikke være muligt forud at kunne danne sig nogen Mening om Udvaldet, der i de forskjellige forekommende Tilfælde vil udvise et stadigt afvigende Forhold mellem de Bølv af Hartkorn og Gammelskat, som komme enten til Tilgang eller Afgang, og oftere vil gaa ud paa, at Tilgang eller Afgang foranlediges alene i den ene af de ommeldte Skattemormer.